

Sanatların En Güzeli

– GürhanGürses · 09 Mayıs 2013

Seni sevmek şiir gibi ey sevgili; öylesine ahenkli öylesine ritmik... Seni sevmek şiir gibi ey sevgili; öylesine edebi öylesine sanatlı...

Seni sevmek cennet gibi; her türlü güzelliğin ötesinde bir şey...
Seni sevmek gibisi yok, hamuş!

Sahralarda aradım seni serabımdın benim. Kor kor yanan ruhuma çöl toprağına benzeyen tenime hayat verecek olan abı hayatımdın benim. Bir suya vasıl olma arzusuyla kavrulmuş dudaklarıma değen buselerinin ardındaydım. Teşne olan gönlüme bir damlada olsa dökülecek olan yaşlarının takibindeydim.

Bir yapraktım seni bekliyordum seherde; çiğ damlasını...
Bir sedeftim seni bekliyordum deryalarda; inci tanesini...

Yağmur sonrası suya hasret toprağın kokusu nasılsa havada sana hasret gönlüme düşen yağmurların kokusu da hep sen kokuyordu. Şimdi sen kokuyorum buram buram, saçların kokuyorum, nefesin, tenin. Bir bakıyorum baştan başa sen kokuyorum. Baştan başa sen açmışım bir süslü ağaç gibi baştan başa sen olmuşum.

Ben sen olmuşum haberim yok, yıldızlar altında şiirler yazıyorum. Çiçeklerin kokusu senden, yelin ılgıt ılgıt tenimi okşayışı... Bir ceylanın bakışı... Bir yıldızın akışı... Bir bülbülün şakıyışı...

Cennetimsin
Cehennemlerden alan
Gül bahçemsin
Külhanlardan alan

Ne zaman bir sırat köpründen geçsem
Ellerine tutunuyorum
Gözlerine
Saçlarına
Hayata tutunuyorum
Sana...

Çiçekler senden alır kokusunu yalan yok. Çıkınca bahçeye sen gül başını eğer; güzelliğinin karşısında mahcup olur mahcupluğundan al al olur yanakları. İşte gülün renginin hikayesi...

Papatya seviyor olur ansızın; seviyor sevmiyor hepten seviyor olur. Ağaçlar yapraklarını serer ayaklarının altına. Sarıdan bir halı olur boydan boya. Servi salınmayı öğrenir senden. Bülbül sazenden olur.

Sen geldiğinde cennet olur yeryüzü
Sen gittiğinde cehennem...
Bir adı da sendir mutluluğun
Varsan şad olur gönlüm
Yoksan naşad olur ömrüm
Varsan her taraf çocuk cıvıltısı içinde olur
Yoksan her taraf inleyen yaşlı bir kadın kıvamında olur

Küçüğüsün, yaşama sebebim.
Yoksan öleyim.
Varsan yaşayayım
Budur tek hikâyem. Bütün yazdıklarımın menşei budur işte. Söz tasımı daldırıyorum sen deryasına. Her tasta sayfalarım dökülenler senden gelenlerdir ey en sevgili!
Müsaaden varsa sevmeye devam edeyim seni.
Uğruna gözyaşı dökmeyi...
Yazın kışa dönmesi ters bir bakışınla olur.
Kışın yaza dönmesi de bir gülüşünle...
Gülün açması
Karın yağması
Yelin esmesi...

Bu duygu ikliminde her türlü cereyan senden oluşur, her türlü fırtına senden kopar her türlü sağanak senden sökün eder, her türlü sıcaklık ve aydınlık yine senden gelir.
Müsaaden varsa sevmeye başlıyorum seni.
Yaşamaya bir kelebek nazenliği ile bir kaplan yırtıcılığı ile bir ceylan ürkekliliği ile bir gül mahcubiyeti ile bir bülbül avazı ile...

Cennetimsin varsan her daim.
Bir bıçağın iki yanı gibi...
Cehennem ensemizde yoksan eğer.